

К. Твердѣ като ся разсерди, попыта пакъ момче-то по латински: Дуксъ тиби омио́мъ аукторумъ суб'ектумъ?

М. Наука-та.

Той едвамъ си тръгна, а М. выкаше слѣдъ него, Г-ие философе! книги-те ми, книги-те ми! Но книжникъ-атъ, като не щеше ни да го чува, отиде си.

Като ся върна малко-то момче при майка си що го е родила, приказва и бывши-те. Майка му рече: Чадо мое! като си толко разумно, кажи ми какво да ся избавимъ отъ баща-ти (тейко-ти) що мя всяй вечеръ бие (бѣхти) не милостиво; отговори момче-то, мати моя, то е весма лесно, за да ся избавишъ въ время-то когда ще дойде отецъ-атъ ми, наполни уста-та си съ единъ филджанъ святена вода, и терпи доклѣ си легне и ся примири, тогава изпразни уста-та си, и изплювай вода-та и така ще ся избавишъ отъ това зло. Послѣдува майка му по тоя начинъ, въ время когда щеше да дойде мѣжъ-атъ и отъ вѣнъ, напълнуваше уста-та си съ святена вода, и посрещаше господаръ-атъ си съ почетъ, доклѣ си легнеше и ся примиреше мѣжъ-атъ и. Тогава изпразнуваше вода-та изъ уста-та си, и така ся избави отъ немилостиво-то биене (кютекъ-атъ). Прекрасенъ лѣкъ е молчаніе-то.